

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		OSZTÁLYOZÁS	
		Tárgy	027.41
Szerző: Tolnai György		Hely	
Cím:		Idő	"1962"
	Könyvtári szakirodalom	Személy	
Forrás:		Helyszám	
	Könyvtáros		
(Hely) 1962.	(Idő) rept	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Szalay György

A TÁRSADALMI-POLITIKAI IRODALOM NÉPSZERŰSÍTÉSE

OSZK Könyvtártudományi és Módszertani Központ, 87 old.

Az ismeretterjesztő irodalom népszerűsítését szolgáló módszertani kiadványok és ajánló bibliográfiák sorozatának legújabb köteteként jelent meg a fenti munka, amely az antiklerikális-, műszaki- és természettudományos irodalom után a társadalmi-politikai művek könyvtári ajánlásának feladatát tűzi célul a közművelődési könyvtárosok elé. A sorozat könyvtárpolitikai jelentőségét aláhúzza a tárgyalt témák fontossága kulturális forradalmunk szempontjából. A Könyvtártudományi és Módszertani Központ igen hasznos munkát végzett, amikor ezt a kiadványsorozatot — kezdetben a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárral együtt, majd egyedül — útjára bocsátotta, s mindön — a kiadványok tárgyától függően — a megírás munkálataiba bevonta az érdekelt könyvtárak (a FSZEK, az OMK stb.) munkatársait is. A kötetek általában jól szolgálták céljukat.

Szalay György módszertani útmutatója — amelyet Nyakó István rövid vázlata a társadalomtudomány felosztásáról egészít ki — sokoldalúan foglalkozik a társadalomtudományi-politikai irodalom jelentőségével, szerzeményezésével, a könyvanyag népszerűsítésével. Sok hasznos tanácsot nyújt a könyvtárosoknak például a társadalmi-politikai művek gyarapításával, a kézikönyvtárakba való beállításával, időszerűségük elbírálásával kapcsolatban. Helyes, hogy az útmutató nagyobb része az ajánlás módszereivel foglalkozik. Az útmutatónak azonban sajnálatosan nem ez a legerősebb része; a korábban is jelentkező ötletszerűség itt szorítja leginkább háttérbe a kérdések rendszeres tárgyalását. Nem elég például, ha az állomány-feltárás igen fontos fejezete csupán a folyóiratcikk-katalógus és az olvasóterv készítésével foglalkozik, még ha az egyébként idetartozó ajánló bibliográfiákat említi is a könyvvajánlás egyéb (kiállítások, rendezvények, pályázatok) módszerei között. Fontos volna, hogy a monografikus művek katalógusairól, témakatalógusairól, a gyakorlatban jól bevált ajánló albumokról, nyomtatott alapkatalógusokról stb. is szó essék.

Az olvasókkal való egyéni és csoportos foglalkozást a szerző egybekapcsolta bi-

zonyos — általa elképzelt — olvasó kate-góriák felállításával, bár egy helyen maga is megállapította, hogy „az olvasók-nak ez a felosztása nem tudományos”. Véleményünk szerint súlyos hiba, ha az olvasókat ily módon csoportosítjuk, megakadályozva ezzel, hogy mindenki-vel egyénisége, felkészültsége és szükségletei szerint foglalkozzunk. S emellett még az is kétséges, hogy a könyvtáros az olvasót a megfelelő dobozba rakná-e, ha a kate-góriák jók lennének is. Hiányolható, hogy a könyvvajánlás módszereivel kapcsolat-ban nem esett szó a mai könyvtárügy olyan fontos kérdéséről, mint a szabad-pole felhasználása, s ott az ajánlott köny-vek csoportosítása. Megjegyezzük még, hogy nem tartjuk célszerűnek a Nyakó-féle betoldást. Nem érthetünk egyet ma-gával a tudomány-meghatározással sem. Könyvtárügyi munkáról lévén szó, véle-ményünk szerint szerencsésebb lett volna a rendszerezés során a szokásos könyv-tári szakrendi csoportosítás alkalmazása.

A munkát kiegészítő bibliográfia — Pelejte Tibor munkája — igyekszik a társadalomtudomány és politika széles területére jellemző irodalmi művek jegy-zékét nyújtani. Anyaga azonban nem ad eléggé átfogó képet. Ajánló bibliográfi-áról lévén szó, a legfontosabb művekről annotációt is kellett volna adni. Végül itt is helytelenítjük a szakrendtől eltérő csoportosítás használatát.

Tolnai György